

Publicerad 2024-01-22 11:59 av Stefan Tho

Bristfällig regi (el bara bristfällig poesi)

"jag kunde ha viskat dig som vågorna"
(orden dör mot vinden och vågdånet)

Andetagen Tystnaden (hans)
Ensamheten Tvåsamheten Tomheten och så solen

(Han viskar för sig själv),
"såklart" - förvånat - "andades du"

*

"jag kunde ha vaggat dig som vågorna"
(viskar hon för sig själv)

Andetagen Tystnaden Ensamheten
o så solen
(naturligtvis)

Orden speglar sig - liksom förstrött -
i hans ansikte

"som vågorna andades du"

*

Hans längtan flyter så flyktigt
-nästan som ord-
ur hennes mun inte vasst, mer
som om de etsades fast i honom

"det kändes inte ens"
- viskade han långt senare,
när det liksom redan var för sent

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Tho med Poeter.se id #119219 innehar upphovsrätten